

Katona Imre (1930. szeptember 18. – 1997. február 12.)

Szeged mellett, Tápén született. Iskolai tanulmányait a szentesi rk. elemi és a csongrádi állami Polgári Fiúiskolában végezte. Pályaválasztásában családi példákat követett. Édesapja vonalfelvigyázó és telefonszerelő, Jenő bátyja távírda munkás volt a postán. 1945-ben ő is távírda munkásként kezdte pályafutását. 1954-ben segédműszerészi, majd 1955-ben átvitel-technikai műszerész végzettséget szerzett.

Családjától a festészet és a rajz szeretete sem állt távol, édesapja és bátyja is jól rajzoltak, és Ő már 5 éves korában akvarellfestéket kapott ajándékba szüleitől.

Már fiatalon nagy örömet talált a festészetben, amelyet a legteljesebb kikapcsolódásnak tekintett. Mesterei Tokácsi Lajos és Drahos István rajztanár voltak.

Azt vallotta, hogy számára a festészet nem hivatás, csak a maga gyönyörűségére gyakorolta. Alkotásait ritkán látta el szignóval, inkább akkor, amikor ritkán ajándékba adott egyet-egyét.

Különleges tehetségét egy postai kiállításon fedezték fel. Szerencséje volt, hogy akkoriban pezsgő élet folyt Szegeden a Postás Művelődési Otthonban, egyre másra alakultak a szakkörök. 1976-ban Zoltánfy István vezetésével megalakult a Postás Képzőművész Kör. Ennek egyik legtehetségesebb tagja Katona Imre volt.

Rózsa István szegedi postaigazgató 7-8 napos bentlakásos tanfolyamot szervezett a postás képzőművészeknek, vállalta anyagi támogatásukat, tárlatok és kiállítások szervezésével lehetővé tette, hogy a nagyközönség is megismerje alkotásaikat. 1980-ban rendezték meg a Postás Képzőművészek I. országos kiállítását, melyet nemzetközi bemutatkozás követett Rómában, Szabadkán és Bécsben. Itt Katona Imre festményeinek olyan sikere volt, hogy önálló kiállítás megtartására kérték fel 1986-ban.

45 évi szolgálat után 1990 -ben nyugdíjba vonult. Új festői korszaka kezdődött.

Saját maga fabrikálta csónakjával sokszor eltűnt a Tisza valamelyik zugába nézni a természet alkotta színeket, a fodrozó vizet, festett és festett. Családja nem volt. Képeiből gyűjthetett volna vagyont, élhetett volna jó módban Ő, azonban csak ajándékozott képeiből.

Barátai, pályatársai halálának első évfordulóján „Szellők szárnyán” címmel nagy kiállítást rendeztek hagyatékából a szentesi Damjanich János Általános Iskolában.

Születésének 75. évfordulóján ez év őszén, a szentesi postán rendezték meg azt a tárlatot, amelyből az itt látható kiállítást válogattuk.

Katona Imre az őstehetségek mindig vitatott személyiségeinek egyike, azok közül való, akik műveikkel a környezetük, közösségük fizikai és szellemi értékeit egyetemes érvényűvé emelik.